

Socijalni slucaj

miercuri, 31 martie 2010

Po injem se sve eš e pitati što se nama ljudima uop e doga a u zadnje vrijeme: novaca ima sve manje, nesigurnost sutrašnjeg dana sve više raste, nezaposlenost tako er raste, dok oni koji su ipak imali sre e sa uvati svoja posla zara uju manje novaca uz sve ve i napor i trud na radnome mjestu.

Manje više svi mi osje amo da nam dani uistinu postaju teži – kao da je odjednom nestala ona udobnost našeg života – a rije „kriza” vrsto se zalijepila na usnama svih nas. O njoj možemo pro itati gotovo u svim novinama, ujemo je opet na radiju i gledamo potresna krizna izvješ a na televiziji. Pitam se onda kako sve ovo utje e na ponašanje ljudi, da li postajemo više sebi ni u takvim okolnostima kada zaokupljenost svakodnevnicom ne ostavlja nam vremena misliti i na one oko sebe, ili se pak u dubini naše duše uvamo spremni da u bilo koji as sko imo u pomo nekome koji se nalazi u težem položaju. Jedan od odgovora pružili su mi stanovnici Klokoti a. Oni su, negdje na po etku ovog mjeseca, po eli skupljati novac od ruku do ruku kako bi došli u pomo dvadesetogodišnjaku Mariusu Ciobanu. Oduvijek je dobar i lagodan život bio stran ovome mladome ovjeku. Teške uvjete življenja dijeli zajedno s njegovom obitelji – majkom i petnaestogodišnjom sestrom – u jednoj maloj sobici u domu njegovog djeda. Socijalna pomo u svoti 150 leja, koju podižu svakog mjeseca iz op ine Lupak, jedini je njihov prihod. U zadnje vrijeme zdravstveno se stanje Mariusa pogoršalo, a nakon lije ni kih pregleda bio je suspektan od hepatitisa B (na sre u to još uvijek nije potvr eno!). I, kao da to nije dovoljno, zbog pogoršanja odnosa s njegovim djedom, Mariusovoj obitelji prijeti izbacivanje iz ku e. Klokoti anje nisu ostali ravnodušni pa su pronašli jedno mogu e rješenje tome problemu. Jedna nenaseljena ku a u Klokoti u mogla bi im privremeno poslužiti u situaciji da se nesretni scenarij dogodi. Ali kao svaka opuštena ku a i ova treba novaca kako bi postala spremna primiti svoje nove stanare. A novaca nema...

Zapo eo sam govoriti u ovome lanku o novostvorenoj ekonomskoj krizi koja, bez sumnje, utje e na naše živote na nepoželjne na ine i dovodi nam teške nov ane probleme, ali kada nam se u pojedinim trenucima ini da nam je najteže na svijetu, moramo otvoriti o i i srca svoja i pogledati naokolo jer emo sigurno vidjeti ljude ije nevolje nadmašuju naše. Ho emo li tada iz naše neimaštine izdvojiti mali dio i pružiti njima, ili emo gledati dalje svoju bijedu s uvjerenjem da svaki mora jedino sebi pomo i? Daniel Lucacela